

hör, Staten icke på grund af eganderätten till detta fiske för sig eller blifvande arrendator vill påyrka annan inskränkning uti idkandet af laxfiske i den s. k. Pukaviksfjorden från utloppet af Mörrums ström till linien emellan Listers Hufvud och Sternö udde än som i 2 och 11 §§ af Fiskeristadgan föreskrifves.

Stockholm den 27 Januari 1868.

N. S. v. Koch,

N:o 68.

Af Friherre Fleetwood, angående ändring af gällande föreskrifter rörande embets- och tjenstemäns rätt till pension från Allmänna Indragningsstaten.

Under närvarande tid, då Statens tillgångar äro knappa, synes det angeläget att densamma ej betungas af utgifter, som icke medföra åsyftadt gagn. I detta hänseende ber jag att få fästa Kammaréns uppmärksamhet på förhållandet med Civilstatens Pensionsinrättning och de betydliga anslag, som årligen till densamma utgå.

Den för utarbetande af plan till en allmän pensionskassa för rikets civile embets- och tjenstemän af Kongl. Maj:t i början af detta århundrade tillsatta komité föreslog i sitt efter mångårigt arbete den 22 Januari 1823 afgifna förslag i ämnet, bland annat, att rättighet till pension, motsvarande ungefär halfva lönen, skulle vidtaga då tjensteinnehafvaren med fyllda 60 lefnadsår förenade 30 tjenstår, af hvilka minst 15 i effektiv tjenst, och att för dem, som afgingo ur tjenst vid fyllda 70 år och 30 tjenstår, skulle pensionen ökas med 50 procent. Dessa grunder blefvo äfven af Rikets Ständer, enligt underdånig skrifvelse den 2 September 1823, godkända; men detta hindrade icke att, till följd af enskild motionärs framställning, Rikets Ständer genom särskildt beslut vid samma riksdag förklarade, att de, med afseende å angelägenheten att civile embets- och

tjenstemän kunde vid lägre ålder, än den i författningarne då bestämda eller 70 år, taga afsked ur rikets tjänst med lönens bibehållande, ansågo tiden för civile embets- och tjenstemän att taga afsked, med bibehållande af sina löneför-
mån timer oafkortade, böra nedsättas från 70 till 65 års ålder, då, efter omkring 40 års tjenstgöring, sjuklighet eller försvagadt helsotillstånd genom behörig läkare-
attest styrktes, samt att för de tjenstemän, hvilka under sådana förhållanden togo afsked, skulle lönerna såsom pensioner få å Allmänna Indragningsstaten
uppföras; och sedan Kongl. Maj:t, enligt nådigt Bref den 12 November 1823, bifallit denna Rikets Ständers hemställan, hemställde förberemålde komité, efter
ytterligare handläggning af det uppgjorda förslaget till pensionsinrättning och med afseende på den rubbning planen sålunda undergått, uti underdånigt utlä-
tande den 19 Mars 1825, dels att den genom pensionsålderns nedsättning från 70 till 65 iakttagna förminskning af 5 år måtte på hela planen tillämpas och
dels att med den *allmänna* pensionsinrättningen för civile embets- och tjenste-
män måtte förenas en *enskild* för civila tjenstemannastaternas enkor och barn.

Genom Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse den 15 November 1826 hafva sedermera särskilda föreskrifter blifvit meddelade rörande organisationen af Civil-
statens Pensionsinrättning, för hvilken ett med tillämpning af nyssomförmälda
grunder upprättadt reglemente äfven blifvit under samma dag i nåder fastställt.

Inrättningen har efter denna tid fortgått, och det allt ifrån början mindre
betydliga antal embets- och tjenstemän, hvilka ifrån densamma sökt och erhållit
pension har år för år minskats i samma mån som missförhållandet emellan pen-
sionsbeloppen och tjenstemännens löner ökat sig, till följd af åt de sednare be-
viljade löneförbättringar, hvaremot Statens utgifter för de å Allmänna Indrag-
ningsstaten uppförda tjenstemäns pensionering årligen stigit.

Då således Civilstatens Pensionsinrättning, som ifrån början varit afsedd
att helt och hållet befria Statsverket från att utöfver de till inrättningen utgående
årliga bidrag tillskjuta något till pensionering af sådane civile embets- och tjenste-
män, som icke innehade förtroendesysslor, numera icke uppfyller sitt ändamål;
— då denna inrättning i sitt närvarande skick är byggd på helt andra grunder,
än dem, som den 2 September 1823 af Rikets Ständer gillades; — och då
den så väl i det första, af Kongl. Maj:t fastställda reglementet för pensions-
inrättningen intagna, som i alla sedermera utkomna reglementen bibehållna och
i 11 § af nu gällande reglemente af den 5 Juni 1863 befintliga stadgande, att
den, som afgår ur tjänst med åtnjutande af pension å rikets Allmänna Indrag-
ningsstat, icke skall ega rätt att af Civilstatens Pensionsinrättning undfå pension,
icke, så vidt jag varit i tillfälle erfarat, stödde sig på något Rikets Ständers be-
slut, så får jag föreslå att, till förminskande af Statens utgifter för upprätthål-
lande af civila embets- och tjenstemäns pensionering å Allmänna Indragnings-
staten, Riksdagen måtte besluta,

att de till pension från Civilstatens Pensionsinrättning berättigade embets- och tjänstemän, hvilka hädanefter anmäla sig till erhållande af pension från Allmänna Indragningsstaten, icke skola af Statsverket utbekomma större del af den dem tillkommande pension, än det belopp, hvarmed densamma öfverskjuter den pension, som för den pensionsökande embets- eller tjänstemannen finnes i reglementet för Civilstatens Pensionsinrättning bestämd och hvilken han skall ega att uti nämnde inrättning lyfta.

Om remiss af denna min motion till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

V. *Flectwood.*

N:o 69.

Af Herr Adlersparre, om sådan ändring af 2 Kap. 2 § Strafflagen, att dödsstraffet ej må offentligen verkställas.

Under förra riksdagen förekom motion om dödsstraffets afskaffande. Denna motion afslogs då, men frågan är åter under denna riksdag upptagen. Efter den sakrika behandling denna fråga under sednaste plenum rönte, är väl troligt, att detta straff blir hos oss ännu kvarstående. Sammaledes torde dödsstraffet hos de flesta nationer ännu bibehållas. Att denna bestraffnings tillämpning blifver allt mera inskränkt, är väl troligt, men dess borttagande torde dröja, ehuru detta framsteg på civilisationens bana torde anses som en af dess bättre segrar. Svårigheten blir, att finna rätta tidpunkten derföre. Under afvaktan derpå, kunde väl ett mindre steg till detta mål få föregå. Man antager, att offentliga verkställigheten af dylika straffdomar gifva ett godt, afskräckande exempel mot brott. Detta antagande tror jag vara origtigt och skeft. Dess mindre brott och bestraffningar blifva ett samtalsämne, ett åskådningsföremål, dess bättre. På den bildade måste dylika straffdomar inverka vidrigt, på den obildade upprörande.